

1

AĞUSTOS

1968

YIL: 1 SAYI: 3

TEKSTİL

Sahibi :
Rıza GÜVEN
— Tekstil İşçileri
sendikası adma—

Yazı İşleri Müdürü:
Bahir ERSOY

ADRES: Cağaloğlu, Sıhhiye Apt.
Kat 3 İstanbul Telefon 27 67 82
Dizgi: Meydan Gazetecilik ve
Neşriyat Limited Şirketi
Baskı: TALAT MATBAASI

ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ORGANIDIR

Anayasanın öngördüğü tüm işçi hakları emekçiye tanınıp insanca yaşama olanaklarına kavuşturulmadıkça.

Sendika olarak bu işçi bayramına inanmıyoruz, aksine inananlar bozuk düzende "kısmet,, arayanlardır

24 Temmuz bayram değil yas günüdür

274 sayılı Sendikalar Kanunu ile 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunlarının 1963 yılında yayınlanıp yürürlüğe girdiği 24 Temmuz günü Türk-İş Konfederasyonu tarafından işçi bayramı günü olarak kabul ve ilân edilmiş, 1964 yılında da ilk kez bu bayram kutlanmıştı. 24 Temmuz 1964 günü Türk-İş I. Bölge Temsilciliğinde yapılan toplantıda, bu kanunların yeterli bulunmadığını, yarattığı birçok

boşlukların sendikacılığı yozlaştıracağını; bu kanunlarla getirilmek istenilen düzenin sadece işverenlere yardımcı olacağını, grev hakkının

BASYAZI

rıza güven

üç kağıtçı sendikacılığa fırsat veren adaletin kestiği parmak acıyor

275 sayılı Yasa'nın 11. maddesi işçi sendikaları veya işçi sendikaları ile işverenler arasında çıkan toplu iş sözleşmesi yetki uyumsuzlukları tarafından birinin itirazı üzerine bölge çalışma müdürlüklerinin karara bağlanır. Bölge çalışma müdürlüklerinin kararına karşı yapılan itirazlar ise iş mahkemele - rince kesin karara bağlanır. (Adaletin kestiği parmak acımaz), diye bir ata sözü vardır. Fakat çoğu kez bu yasa'ya göre kesilen parmak acımadır. As lında bu açıdan kararı veren Bölge çalışma müdürlü günün ve iş mahkemelerinin günahı yok. Hangi sendikanın yetkili olduğunun tesbitinde işçi sendikala - rından istenilen üye giriş belgeleri ile işyerinden istenen işçi listesinin karşılaştırılarak hangi sendi - kanın çoğunlukta olduğuna bakılmakla yetinilir. Bu - nun için bakarsınız;

— Bir işyerinde çalışan işçilerin tümünün liste - sini eline geçiren üç kâğıtçı sendikacı tüm işçilerin üye giriş belgesini kendi kendine tanzim ederek al - tına bir de imza attıktan sonra bölge çalışma mü - dürlüğünün tetkikine sunmuştur.

— Bölge çalışma müdürlüğüne belgelerin sahte olduğunu söylersiniz,

— Sahtelik iddiasına C. Savcılığı karışır der.

— Bakarsınız büyük masraflarla beğenmediği sendikaya noterden tasdikli istifa gönderen işçinin yeni tarihli girişi dosyalanıp Bölge çalışma müdür - lüğüne verilmiştir.

— İtiraz eden işçiye istifa ettikten bir saat son - ra tekrar üye olduğu söylenir.

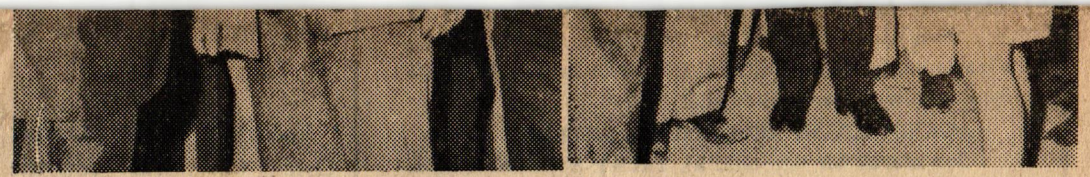
Böylece verilen kararlar, işçiye istemediğin ör - gütte zorla kalacaksın der. Fuhuş yapan karısını boşamak için dâvâ eden, fakat suçu ispat edeme - diği için onunla oturmğa mahkûm olan kocanın du - rumu gibi bir şeydir bu.

Böylesine üç kâğıtçılıkla yetki alan sendika yö - neticisinin durumu daha da kötüdür.

Sahte giriş belgesi tanzim ederek hile ile vekâ - letnamesini aldığı işçinin güvenini kaybetmiştir.

Adına toplu sözleşme müzakeresi yapacağı iş - (Devamı 4. sayfada)

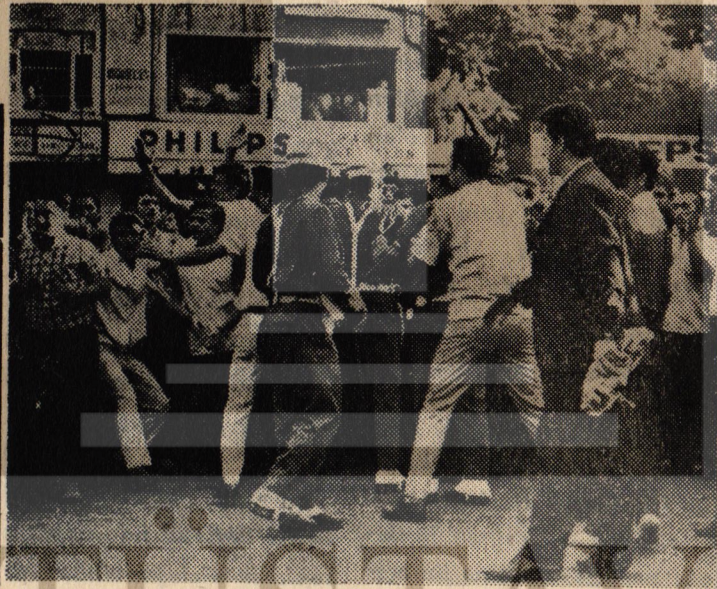
lacağı, grev hakkını budandığını, Anayasa' da lokavt bulunmadığı halde, 275 sayılı Yasa' nın bu hakkı işverenle - re tanıdığını; zamanla bu söylenenlerin uygu - lamada daha iyi anlaş lacağını o zaman Tek - sif İstanbul Şubesi Yö - neticileri olup, bugün Tekstil'i her yönüyle başarılı kılmak için uğ - raşan sendikacılar bir bildiriyle ortaya koy - muşlar ve bugünün «bayram» değil «yas» günü olması gerektiğini (Devamı 4. sayfada)

Sendikamızın bir süre önce yaptığı seminerin diploma töreni 25 Temmuz'da Genel Merkezi - mizde yapılmış ve seminere katılanlara belgeleri verilmiştir. Resimler, Genel Başkan Rıza Gü - ven'den seminer belgelerini alan temsilcileri göstermektedir. (Foto: Tekstil — Özel)

Bakırköy şubemizdeki toplantı ilgi gördü

14 Temmuz 1968 pazar günü Bakırköy şubesinde Kartaltepe Mensucat fab (Devamı 2 inci Sayfada)

Gençlik istanbulda Polisle çatıştı

Amerikan donanmasının İstanbul gelişini protesto göste - rileri sırasında polislerin Teknik Üniversite öğrenci yurduna gi - rerek öğrencileri coplama ve ağır yaralanan Hukuk Fakültesi öğrencisi Vedat Demircioğlu'nun ölümü üzerine protesto göste - rileri alevlenmiş, geçtiğimiz hafta öğrencilerle polisler arasında çatışmalar olmuş, Cağaloğlunda öğrencilerle polis arasında taş - li-sopalı-kalkanlı bir çatışmada on polis v otuz öğrenci yaralan - mış, cumartesi günü de gençler büyük bir protesto mitingi dü - zenlemişlerdir.

TATLI SERT abdullah sert

Bayram gelmiş neyime ...

24 Temmuz, 274 sayılı Sendikalar, 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunlarının yayınlanışı nede - niyle Türk-İş Konfederasyonu'nun kabul ve ilân ettiği işçi bayramıdır.

24 Temmuz, gerçekten, emekçi sınıf için bayram ola - bilir mi?

274 sayılı Sendikalar Kanunu türlü boşluklar içinde bulunduğu gibi, 275 sayılı Kanun da bir yandan toplu iş sözleşmesi hakkını, bir yandan grev hakkını Anayasa'ya ay - kırarak kısıtlamış, lokavt gibi bir hakkı Anayasa'ya rağmen işverenlere tanımıştır. Üstelik Türk-İş Konfede - rasyonu'nun hazırladığı tasarıda da «lokavt» hakkı itina ile düzenlenmiştir.

275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu, toplu sözleşmesinin yapılması için uzun bir şekil getir - diği gibi, grev hakkının kullanılması da çok sıkı şekillerle bağlanmıştır. Yetkiye ilişkin hükümler yuvarlak ve açık bulunmadığından ve gerekli garantiye bağlanmadığından uzun süren uyumsuzluklar sendikalara ve emekçilere paha - lıya oturmuştur. Kanunun toplu iş sözleşmesi yapma yetki - sine ilişkin boşlukları sarı sendikacılığın atkoşturmasına ya - ramış, sarı sendikalar 275 sayılı Sendikalar Kanunu'nun eksik müeyyideleri ile, işverenlerle el-ele vererek işçinin (Devamı 4. sayfada)

DOSTLARLA demir taş ceyhun

Hadi bakalım, artık yönetime katılalım

NİHAYET seçimler de bitti diyorduk, hatta hatta, olaylar o kadar hızlı gelişmekteydi ki, seçim sonuçları üzerinde henüz yorumlarımızı bile tamamlamadan, unuttuk. Hani, sonuçlar umulan kadar iç açıcı da değildi. Emekçilerimizin artık meselelerine sahip çıkıp, yönetime ağırlıklarını koymak isteyecekleri beklenirken, gene, ağa partisi, fabrikatör, büyük tüccar partisi, tek başına oyların yarısını toplayıverdi. Halkçı oylarda evet, bir gelişme oldu, oldu ama, umulan kadar hızlı değildi.

İşte, halkçı aydınlarımız, bu seçim sonuçları üzerinde daha henüz düşünmeye başlamışlardı. Çünkü olaylar başka türlü tezahür etmiş, toplumcu aydınlar, toplumcu politikacılar her nereye gitmişlerse emekçiler tarafından büyük heyecanlarla karşılanmışlar, fakat oylar bu gelişmelerle doğru orantılı bir artış göstermemişti. Henüz nedenlerini araştırıyorlardı.

İşte tam bu sırada öğrenci olayları patlak verdi. Öğrenci olaylarının ardından korka korka acaba diyorduk, bir iki yıla kadar işçi hareketleri de başlar mı? Dememize kalmadı, DERBY fabrikası, işçiler tarafından işgal ediliverdi. Neyse ediliverdi de, seçimlerin gerçek tansiyonu göstermediğini anladık. Demek ki dedik, seçimlerde başkacana etkenler rol oynuyor ve de emekçiler başkacana sebeplerle sadece bu seçimlerde oylarını kendi öz partilerine verdiler.

ORTAK YAN

Bu hareketlerin hemen hepsinde ortak bir yan vardı. Seçimlerde, halkçı, toplumcu partiler, emekçi sınıfının ülke yönetimine ağırlığını koymasından bahsediyorlardı. Öğrenciler, Üniversitelerin yönetimine katılmak istiyorlardı. Üniversite senatolarında kendi temsilcilerinin de bulunmasını istiyorlardı. Derby fabrikasındaki işçiler, yönetime katılacak olan örgütün kendi öz örgütleri olmadığını, bir sarı sendika olduğunu, kendilerini, asıl sendikalarının temsil etmesini istiyorlardı. Yani, bütün bu hareketlerin temelinde ortak bir amaç yatıyordu; yönetime katılmak. Artık, toplumun hemen her katında, mesele bütün acıklığıyla biliniyordu. Toplumda iki sınıf vardı, yönetilenler ve yönetenler. Ve bugüne kadar da, yönetenler, hep kazık-

15 GÜNDE BİR bahir ersoy

Her zehirin panzehri var!

Sendikada çalışıyorduk. Bir genç girdi içeri. Uzun boylu narın yapılı idi. Hali sakindi. Ben dedi. (...) işyerinde çalışıyorum. «İşyerimiz bize, size söyleyemeyeceğim şekilde küfrediyor.» dedi durdu. Söyle dedik. Israrla şikâyetini açıklamasını istedik. Çekine çekine söze başladı. «Biz..... adresinde faaliyet gösteren (.....) fabrikasında çalışıyoruz. Mevcudumuz (48) işçidir. Sendikalı değiliz. Yeni size kaydolmaya başladık. İşverenimiz asabî mizaçlı bir muhteremdir. İnsan hatâ yapmamak için ne kadar dikkat ederse etsin ufak tefek kusurları oluyor.

İşverenimiz en küçük hatâyı ya kalarsa ağzını açıp gözünü yumuyor... (... Eşsek oğlu eşsek), (... Hayvan herif...) (... Senin ağzına.....ım). Bu adama bizim de insan olduğumuzu, işyerinde rızıkımızı temin için çalıştığımızı anlatacak bir makam gösterin lütfen» dedi.

Birdenbire dondum kaldım. Karşımdaki 1968'in insanların-

dan biriydi. Ve biz Türkiye'de hem de Türkiye'nin İstanbul'unda yaşıyorduk. Daha kısa bir süre önce bu şehrin bir köşesinde bir hareket olmuş ona bütün dünya tanıklık etmişti. Hâlâ bazı yazarlar Derby hareketi diye tarihe mal olan olayı şu veya bu şekilde tefsir ile meşgullerdi. Çalışma hayatı ile ilgili herkese soruyor ve cevap bekliyoruz. Bu zihniyetin sonu neye varacak?

Şimdi bana «bunu büyütecek ne var? gidersiniz mahkemeye. Adalet cezasını verir suçlunun. Mesele biter. Bir damla suda fırtına yaratmak için bahane aramayın.» diyenler çıkacak.

Mesele görüldüğü kadar basit değil. Bu davranışlar çalışma hayatımızın geçmişten kalan hastalıklarının işaretleridir. Biz sanayide sulhun kurulmadığı ülkelerde gerçek sanayie geçişin köstekleneceğine, hiç olmazsa gecikeceğine inanandanız. Demokratik ölçülere uymayan, bir tarafın orta çağ-

anlayışına dayanan tahakkümü esası ile istenen huzur kurulmaz. Bu kurulmadığı sürece de orada bir sancı bünyeyi devamlı rahatsız eder. Onun için konuya basit bir zabitâ vakası diye bakamayız.

Bence bu tiplerden bizzat işverenlerin de şikâyetçi olması gerekir. Zira akıllı işveren taassubu yıkmasını bilendir. Bugün çiftlik idaresinde bile bu anlayışla randıman alınmayacağını herkes bilir. Fakat konu kültür işidir. Eğitim işidir. İşçinin eğitime ihtiyacı olduğu kadar işverenler de muhtaçtır.

Toplum düzeninde herkes kendine düşeni yapmalıdır. Hepimiz bu memleketin çocuklarıyız. Yurt sorunlarında kendimize ait görevi gerektiği zaman ve ölçüde yapamazsak sonu feci olur. Bundan memleket zarar görür.

Sermaye sahibi olmak kişilere ölçsüz davranmak imtiyazını vermez. Eğer bu anlayışta ısrar edecek çıkarsa ona her zehrin bir panzehri olduğunu hatırlatırız.

Bakırköy şubemizdeki toplantı ilgi gördü

(Baştarafı 1. sayfada)

rikasının işçileri ile bir toplantı yapıldı. Toplantıya merkezden Genel Başkan Vekili Sabri Tıgılı, Müfettiş Hüseyin Akduman ile Müşavir Bahir Ersoy ve

bağlı ER-AR HOFFMAN temizleme fabrikası ile toplu iş sözleşme müzakerelerinin devam ettiğini ve anlaşmaya varılmaya çalışıldığını yazmıştı. İşverenin zam verme taraf-

rine gidildi.

4 saat süren çetin müzakerelerden sonra işyeri yetkilileri sendikamızın taleplerini haklı bularak aksaklıkların giderileceğini beyan ettiler ve bir pro-

tokol tanzim edilerek ihtilâf halledilmiş oldu.

24 Temmuz 1968 Çarşamba günü sendikamızın tertip ettiği seminere katılan temsilcilerimize seminer belgeleri verildi.

tanışları yönetmeleri, yönetmeleri, yani emekçiler ar-
tik anlamışlardı, kendilerinin yönetimine, kendileri de ka-
tılmazlarsa, kurtuluş yoktu. Ağırlıklarını koyacaklardı. Ge-
lişme umulanın da üstündeydi.

AGANIN ADAMI REİS, HALKÇI MECLİS...

Son olarak bir öğrendik ki, Yüksek Seçim Kurulu, İs-
tanbul Belediye seçimlerinde bir partinin aldığı oyları top-
tan iptal etmiş. Adaylar mevzuata uygun gösterilmemiş
çünkü. Böylece, İstanbul Belediye Meclisinde Başkan
Fahri Atabey'den başka o partiden kimse kalmamış. Ta-
bii durumun böylesine garip bir hale girmesinde, o partinin
yöneticilerden başka kimsenin bir kabahati olamaz. Adam-
lar öylesine cahiller ki, aday göstermesini bile beceremiyor-
lar, sonra kalkıyorlar memleketi idare etmeye. Adamların
bildikleri bir şey var, hem de çok iyi bildikleri bir şey,
milyonlarına milyon katmanın yolu. Hangisine baksan kı-
sa zamanda milyoner olmuş. Nasıl olmuş? Hikmetlerinden
sual olunmaz kerataların. Nasıl milyoner oldun demeye
kalksan, yaygaranın bini bin para. Aslında, emekçiler bu
ağa partisine oy vermemeleri gerektiğinin şuuruna var-
salar, bütün meclisler böyle olacak. Yani Meclislere hep
emekçiler, ya da temsilcileri dolacak.

TOPLUMCULARIN, YAPTIGI DEDİĞİNİ TUTACAK MI BAKALIM?

Ziya Paşa bir manzumesinde «ayinesi iştir kişinin lafa
bakılmaz» der. Toplumcular da işte böyle ilk defa de-
nenme safhasına girdiler. Şimdi artık öyle değil. Sandık-
tan çıkmamışlar, hukuki yollardan gelmişler, hiç önemli
değil. Kendilerini gösterebilirler bakalım. İstanbul Belediye
Meclisindeki işlerine bakacağız. Meclisin hemen hemen ta-
mamı onlarda. Kaytaracak bir taraf yok. Göreceğiz, Be-
lediye Başkanlıklarına işçileri ve sendikacıları sırf oy
endişesiyle mi aday göstermişler, yoksa işçileri, emekçi-
leri yönetime bizzat katacaklar mı? Bakalım gene, İETT'
de şoförler, biletçiler, memurlar bir yanda duracak ve
İETT müdürünü beyler mi seçecekler, yoksa, işçiler kendi
müdürlerini bizzat tayin etme hakkına kavuşacaklar mı?
Temizlik işlerinde işçilerin hiç söz hakkı olacak mı, yok-
sa gene eskisi gibi haklarını bile alamayacaklar mı? Bele-
diye arsaları gene, bir takım spekülâtorlere mi peşkes
çekilecek, yoksa o arsalar üzerinde işçi konutları mı yük-
selecek? Sebze hali gene emekçi halkın zararına kabzi-
malların çiftliği halinde bırakılacak mı?

V hemen şimdiden haber verelim, Bay Fahri Atabey,
İstanbul'un kenar mahallelerinde, yani emekçi halkın o-
turduğu mahallelerde hiç yol yokken, son günlerde tuttu
Osmanbeyden Mecidiyeköye giden caddenin o canım mo-
zaik parkelerini söktü, asfalt yapacak. Niçin? Mozaik par-
keler inci gibi dizilmişti oysa. Olmaz... Beylerin arabaları
sarsıntı yapıyor, hanımefendiler rahatsız oluyorlar, onun
için asfalt yapılıyor. Emekçiler önemli değil. Göreceğiz ba-
kalım, yeni üyeler, Belediye Meclisinde bunların hesabını
soracak mı? Şöyle, İmâr Müdürlüğüne, halkçı bir tutumla
el atma cesaretini gösterecekler mi? Zaman gösterecek.

Yönetim Kurulu Üyesi Ka-
dir Saçı katıldılar.

Bakırköy Şube Başkanı
Orhan Civelek'in yönetti-
ği toplantı sabah saat 8 de
başlayarak 14 e kadar sür-
dü. Toplantıya katılan iş-
çiler teker teker söz ala-
rak şikâyetlerini bildirdi-
ler. Genel Başkan Vekili
ile Şube Başkanı bir kıs-
mının daha evvel takip e-
dilerek yapıldığını, diğer
şikâyetlerin ise takip edi-
leceğini söyleyerek notlar
aldılar ve toplantı olum-
lu bir hava içinde bitiril-
di.

19 Temmuz 1968 Cuma
günü saat 18 de eskiden
Yedikulede kurulu olan
şimdi ise Eyüp, Ortakçı-
lara taşınarak yeni yerin-
de çalışmaya başlayan
Has Örne ve Büküm
Fabrikası'nın işçileri ile
bir toplantı yapıldı.

Toplantıya Genel Baş-
kan ile müfettişler katıl-
dılar. Genel Başkanın kon-
feksiyon dairesinde işçile-
re yaptığı konuşma ile açıl-
an toplantı daha sonra
birkaç işçinin soru sorma-
sı ile daha iyi bir havaya
girdi. Genel Başkan bü-
tün konularına geniş iza-
hatlar vererek işçileri ay-
dınlattı.

Bundan evvelki sayıla-
rımızda Beyoğlu şubemize

tar olmaması yüzünden ko-
nu Bölge Çalışma Müdür-
lüğüne intikal ettirilmiş
ve sendikada yapılan bir
toplantıda uzlaştırma ku-
ruluna başkan olarak Dr.
Ekmel Zadiil seçilmiş bu-
lunmaktadır.

Bu işyeri ile ilk toplu
iş sözleşmesinde de bir
çok çekişmelerden sonra
sendikamız grev kararı
almıştı. Grevden bir gün
evvel işveren Grev yapaca-
ğımız kanaat getirdiğün-
den sendikamızı toplantı-
ya çağırılmış ve sabaha
karşı sendikamızın taleple-
rini kabul ederek toplu iş
sözleşmesini imza ederek
grev yapmamızı önlemiş-
ti. Yeni işverenin de aynı
yolu denemek istediğinde
herhalde samimiyetsizlik-
ler sahibine birşey kazan-
dırmamıştır. Sendikamız
üyelerinin haklarını alma-
ğa kesin kararlıdır.

Taksimde kurulu Minion
Örne Sanayii ile yapılan
toplular sözleşmesinin bir
kısm maddelerinin uygu-
lanmadığını tesbit ettiği-
mizden Müfettiş Hüse-
yin Akduman, Şube Baş-
kanı Kemal Abay ile sen-
dikamızın hukuk müşavi-
ri Abdullah Ser'ten mü-
teşekkül bir ihtilâfları tet-
kik kurulu kurularak işye-

hukuk köşesi

Başlarken

EUNDAN böyle bu köşede üyelerimizin hukuka ilişkin
dertlerinin çözümlenmesi ve çalışmalarına ilişkin hu-
kuk kurallarıyla ilgili bilgi edinmeleri için yayın yapılacaktır.

Böylece birçok hakkın kaybolmasını ortaya koyan temel
bilgi noksanlığının üyelerimizden giderilmesine çalışılacaktır. Eğitim çalışmalarında üyelerimizin bilgi edinmeleri, aydınlanmaları için gösterilen çaba faydalar sağlıyorsa da, seminer olanakları içinde daha fazla emekçiye seslenebilme mümkün olmamaktadır. Üyelerimizin en temel bilgi olan örneğin ihbar, ya da kıdem tazminatlarına ilişkin yanlış ya da eksik bilgiler içinde olduğunu görüyoruz. Her an sözkonusu olan iş kazası, ihbar, kıdem tazminatları yıllık ücretli izin, fazla çalışmalar ve diğerleri gibi konuların hukuktaki yerini iyice bellemeden hakkın kaybolmaması için gerçek bir mücadelenin yapılamayacağı açıktır. Herhangi bir üyenin işverenin uzattığı bir kâğıda attığı imzanın onu tüm haklarından yoksun bıraktığını içimiz ezilerek tesbit eyledik... Bir iş kazasında yapılacak işlerin ne olduğu bilinmediğinden, haklar tehlikeye girmiş, hattâ alınmaz duruma erişmiştir.

Üyelerin sendikal mücadele içinde buldukları bir gerçektir. Sınıfsal biçimde bilinçli mücadele yapacak sendikalar, ister istemez gerçek sendikacılığın ne olup ne olmadığını üyelerine öğretmek zorundadırlar. Bu yollardır ki, sendikayla üyesi arasında gerçek ve tabii ilişki ortaya çıkacak ve bilinçli olarak bu ilişki sürdürülecektir. Sendika nedir, ne değildir? Uygulanan yasaların sağladığı ve verdiği haklar yeterli midir? Ne yönde bir sendikal değişim Türkiye'nin gerçeklerine uyar? Anayasa'nın öngördüğü toplu iş sözleşmesi ve grev hakkı 275 sayılı Yasa'da gerçek yerini bulmuş mudur? Sendikal dayanışma ne olmak gerekir? Bu ve diğer konularda üyelerimizin hukuk açısından bilgi edinmeleri herhalde onların bilinçli çalışmalarını, mücadelelerini sağlamak için gereklidir. Bu nedenledir ki, bu köşede, daha çok pratik hukuku az—çok sosyolojik, ekonomik ve gereğinde siyasal değerlendirmeler içinde ele alarak tanıtmağa çalışacağız. Bu arada üyelerimizin bilgi edinmek istedikleri, ya da daha çok açıklığa kavuşturulmasında fayda gördükleri konuları da ele alacak, böylece sendika—üye ilişkisinin bilgi temeli içinde yer alması amacıyla sağlamağa çalışacağız.

Amacı belirlenen bu köşeye üyelerimizin ilgi göstermelerini diliyoruz.

Saygı ve sevgilerimizle.

TEKSTİL

MEKİK a. soyer

Uyanış denizi yutacak sizi

Bir zaman gençtin. Hâlâ o havanın koruduğu nu sanıyorsun. Heyecanın la bin yaşa. Hemşeri gayretine güvendin. Bir süre gerçekten hemşerilerin seni desteklediler. Hem de her halini bilerek..

Toplumun içine girmekten kütle idaresine kalktın. Yazılar yazdın beyin bulandırıcı. Çevreni kıskırttın konuşmalarınla. Sen bir inkilâp düşmanı olduğun halde yerinde inkilâpçıdan daha ilerde gösterdin kendini. Hareketlerini yarındaki kişilerin meşreble rine göre ayarladın! Meyhaneden çıktın camiye gittin. Cemaate karışıp namaz kıldın yanındakini kandırmaya yetecek kadar. Dinî duyguları sömürdün. Mezhepleri çatıştırmak için ne lâzımsa yapmaktan çekinmedin. Sana inananlar, seni melek gibi görenler oldu.

Açlığa kaside okudun sayfalarla. Sendikacı lığı sermavevi (dize getir-

ARADA BİR h. akduman

İşçi gözü ile eğitim sorunu

Anayasamızın 50. nci maddesi "Halkın öğrenim ve eğitim ihtiyaçlarını sağlamak devletin başta gelen ödevlerindedir. İlk öğrenim kız ve erkek bütün vatandaşlar için mecburidir ve devlet okullarında parasızdır" der; amma, o kadar işte, hâlâ mecburi olan ilk okula gitmeyen, gidemiyen çocuklar var, hem de İstanbul'da..

Eğitim sorunu başka işler gibi hemen halledilecek konulardan değildir. Üstelik insanın iyi niyetle de olsa harca yacağı çabalar ve tüketeceği ömür ona maddi olanaklar ve kolay şöhret getirmez ve de getirmemiştir, şimdiye kadar, gerçek hiç bir eğitimciye kahur ve eziyetten başka.

Emeği ile geçinen Türk halkının büyük çoğunluğu köylerde yaşamaktadır... Köy ekonomisi yüz yıllardan beri süre gelen ilkel bir tarım düzeni içerisinde bırakılmıştır. Bin kısım makine- li tarım ise daha çok köy ağaları ile onların araçları için yapılmakta ve böyle bir çalışma sistemi topraksız emekçi köylüleri doğduğu yerde barındırmakta ve zengin toprak ağalarını daha da zengin yapmaktadır.

Türkiye'nin gerçeklere uygun bir eğitim sisteminin yokluğunun sanayii işçisi olarak her gün acısını çekmekte, fakat nedenlerine eğilinmediğinden bu hayatî sorun üzerinde yeteri kadar bilgiye sahip olmamaktayız. Tarım işçisini doğduğu yerde doyuracak ve onu atalarının mirası olan toprağa bağlayarak insan gibi yaşamasını sağlayacak bir eğitim sistemi olan köy enstitülerini tam meyvalarını vermek üzere iken "komünist yuvası haline geldiler" yay-

garası ile kapatıldılar ve Türk halkı daha yıllar yılı üretici eğitimin nimetlerinden yoksun bırakıldı.

Sanayii işçileri olarak bugün emeğimizin karşılığını tam olarak alamıyorsak bunu tarım işçilerinin doğdukları yerde doyamadıkları için gurbete çıkmalarında, bu gurbetçiliğin nedenlerini teşhis edememizde aramız lâzımdır. Çünkü senin yaptığın işi kısa bir müddet sonra hemen hemen senin kadar yapabilecek ve senin aldığın ücretin yarısı kadar ücret almaya razı bir çok tarım işçisi işyerlerinin kapısında iş için sıra beklese sen işverenlerden daha fazla hak alamazsın, vermezler, verseler de kaşığın ağzı ile verip sapı ile geri alırlar.

Sanayii ülkesi olma yolundaki yanlış veya doğru bir çabaya girmenin avuntusu içinde ondan daha önemli olan eğitim sorunu, emekçilerden dikkatle gizlenmekte ve bu soruna yabancı kalmamız istenmektedir. Ezbercilik değil, üreticiliğe dönük bir eğitim sisteminin kurulması için çalışan aydınlara yardım etmez, onların saflarında bu konuyu eyleme sokmanın mücadelesini yapmazsak gelecek günler şehirlerin etrafında gecekondular daha da çoğalacak ve fabrikaların kapısında çok az ücretle çalışmaya hazır olan işsizler ordusunun sayısı her gün artacaktır.

Sanayii işçisi olarak haklarımızı tam olarak almak ve daha iyi yarınlara kavuşmak istiyorsak köylerde senede eline 300 lira bile geçmiyen tarım işçilerinin boş zamanlarını değerlendirecek

(Devamı 4. Sayfada)

YAZI kâni şengül

Sömürücü kim olursa olsun ortadan kalkmalıdır

Altıncı filo, bu yazı kaleme alınırken hâlâ Dolmabahçe önünde beklemekte.. Belirtildiğine göre de bugün İstanbul'u terkedecek.. Altıncı filo bir Amerikan filosudur.. Sık sık ekonomik bakımdan kontrolüne aldığı az gelişmiş ülkelere "nezaket ziyaretleri" yapar.. Aslında bu nezaket ziyareti filân değildir. Amerikan askerleri kendi cinsel isteklerini tatmin için bazen Okyanuslardan karalara vurmaktadırlar. İstanbul'da da öyle oldu. Opera Oteli başta olmak üzere birçok oteller Amerikan askerlerine avrat yetiştirme yarışına girdiler. Arâ sokaklarda bir takım kirli pazarlıklar yapıldı, Amerikanın bırakacağı bir kaç kurşun yüzünden insan onuru ayaklar altına alındı. Ve de bütün bunlar üniversite gençliğinin önünde cereyan etti. Gençlerin antiamerikan tutumları tüm yöneticiler tarafından bilinmektedir. Amerikanın ülkemize bizim iyiliğimiz için gelmediği artık iyice anlaşılmıştır. Gençlik elbetteki yerinde duramayacaktır. İşte olaylar beklendiği gibi başladı. Gençlikle polis kuvvetleri arasında çatışmalar oldu. Neden? Amerika için. Genç, "Amerikalı gelmesin" diyordu. Polis ise "gelsin". Hangisinin haklı olduğunu şu bir an bile durmadan işleyen tarih makinesi bir gün mutlaka ortaya koyacaktı. Hiçbir antiamerikan ve antiemperyalist mücadele bugüne kadar kaybedilmemişti. Başlayan mücadele tarih doğrultusunda zafere varacaktı birgün. Bu bilimsel gerçektir. Hiç kimse ülkemize gelen diğer yabancılar için neden mücadele edilmediğini araştırmıyordu. Şu İstanbul'a İtalyan askerleri de gelmekteydi, Fransız askerleri de. Onlara karşı sempati ile dolu olan gençlik Amerikan askerlerini görünce beyninden vurulmuşa dönüyordu. Acaba nedendi bu.

Amerika emperyalist bir ülke sıfatıyla tüm az gelişmiş ülkelerde üslenmekte ve iç politikaya da el atarak kendinden yana bir yönetici kadrosunu iş başına getirmekteydi. Bunu ekonomik alanda bulduğu işbirlikçilerle de takviye ediyor, ülkeye iyice yerleşiyordu. Buna ekonomik fetih deniliyordu. İçten fetih. Ama bütün bu ilişkiler hangi alanda olursa olsun belirli bir mutlu azınlıkla kuruluyordu. Oysa ülke

mek!) Savaşı anladığım söyledin. Kendini işçiye va tan kurtaran aslan diye gös termeye çalıştın. Maksadın kendini kütle adamı ta nıtmaktı. Ondan sonra işi ni kolaylıkla düzenliyece ğine inanıyordun. Nitekim olaylar istediğin gibi ge lişti. Evet bazı ayaklanma lar oldu. Bazı kişiler sa na inanmanın felâketine erdiler. Onlar macera için de ıstırap çekerlerken orta da görünmedin. Kayıpla ra karıştın. Kimbilir han gi kuytuda günlük yaşan tında idin. Bazı işverenle ri muntazam ziyaret ediyor başkalarına çamur atıyor dun. Fırsatlardan fayda lanmak vasfındı senin. O nu güzel başardın. Men faatine sımsıkı sırdın. Em niyete aldın kendini. Şah sî yaşantında rahatladın. Bu böyle gider sandın. A ma olmuyor. Feleğin çar kı her zaman senin için dön müyor. Yalnız değilsin bu veryüzünde çevredeki in sanların haklarını düşün memek kötü senin için. Ni tekim toplumda uyanış başladı. Artık eleştiriyor olayları. Sen uyarışı anla madın. Bu arada seni ger çek yüzünle tanıyanları iş verenlere gammazladın.. Onları işlerinden attırma ya çalıştın. Bazılarında ba şarı sağladın da. Ama ar tık huzur yok senin için. Makamda terfi edebilirsin. İçine düşen kurdu ne ya

(Devamı 4. sayfada)

KÜRSÜ

f. pınarbaşı

Talebe ve işçi hareketleri

Uzun bir süre, sessizliğe bürünen, öğrenci hareketleri yeniden patlak vererek, Fransa tarihinde, ihtilâlden buyana en büyük karışıklığa, geçtiğimiz aylar içerisinde şahit oluyordu. Avrupanın diğer devletlerine de sıçrayan Talebe Boykot ve işgallerinin en büyük özelliği ise Hükümetlerin olaylara seyirci kalması idi.

Derken bizim üniversite gençliği de kükredi, işgal ve boykot hareketlerini n bir anda bütün yurda yayıldığı görüldü. Öğrenciler istediklerinde o kadar haklı idiler ki, muhtelif üniversite dekanları, haklı öğrenciler karşısında en ufak direniş bile göstermeden, öğrencileri ile anlaşmakta gecikmediler.

Bir Fransız vatandaşı şöyle diyordu: «De Gaulle en büyük hatâyı bu işe polisi karıştırmakla yaptı.» Bu kez Dünya hareketlerini bizim Hükümet erkânı herhalde iyi takip etmiş olacaklar ki en ufak hadiselerde bile polis'i öne sürerlerken, yakın mazimiz ve dış olaylar bir şeyler öğretilmiş olacak ki Türkiye'

de de öğrenci hareketleri tam bir olgunluk içerisinde, üniversitede başladı ve ora da bitti. Hükümette bu olgün hareketi ile iyi bir not almış oldu. Hadiseler küllenmeye tam yüz tutmuş iken bu kere 4 Temmuz 1968 salı sabahı Bakırköy DERBY LASTİK fabrikasında çalışan 2 bine yaklaşıklık işçinin fabrikayı işgal ettikleri haberi, Türkiye de bir bomba tesiri yarattı. Bu bir kanunî süre içerisinde yapılmış GREV değildi. Fiilen fabrikanın bütününü işçiler ele geçire rek kendilerinin dışındaki lere kapıları kitlemişlerdi.

Sanayimizin en çok kazanan işyeri ünvanını alan Derby Lâstik fabrikası işçisinin derdi ne idi acaba?. Gazeteler yazıyor fotoğraflar çekiyor, türlü türlü mütaalâlar yürütülüyor. Netice bir işgal hareketi olduğu için her eline kalemi alan, ümitsizliğe düşüyordu. Tek hareketten, bugün ve yarın için ümitli olan ellerinde sopalar, 50 derece sıcağın altında gece gündüz bekleyen, Derby işçisi idi. İşte yeni bir çığır açılıyordu. Senelerce türlü haksızlığa uğrayan Türk

işçisi Derby fabrikasında şahlanarak, bozuk düzene, işyeri idaresine, sömürücülüğe, işverenin kuklaları sarı ama sapsarı sendikacılara, bunlarla işbirliği halinde olan Türk-İş'e «hayır» diyordu. Bu öyle bir hayır idi ki 13. Asliye Hukuk mahkemesi bile çareyi bir Referandumda aradı. Buldu da...

Sahtekârlıkla Derby Lâstik fabrikasında Türk-İş'in de desteği ile Toplu Sözleşme yapma sevdasına düşen sarı sendika Kauçuk İş, yapılan gizli oylamada reylerin binde yedisini alır ken, Derby işçisi zafer türküleri söylüyordu. Demir ökçe mağlûp olmuştu... Türk işçisini ezmek çabasında olan işverenler ile üdusu sendikacılara bu hareket, bir ders olmalıydı. Yarın butip işçi hareketlerine prim veren lâstikli kanunlarımız ve işverenlerin hakka saygısızlığı yüzünden, Türkiye yeniden şahit olabilir. Neticede görülüyor ki, zor oyunu bozuyor. Her isteğini işverene harfiyen kabul ettiren Derby Lâstik işçisi sana kucak dolusu selâmlar. En iyi günler sizlerin olsun,

nin tümü mutlu azınlığın değil, çalışan emekçi halk yığınlarındı. Kurulan ilişkilerde bu ülkelerin gerçek sahipleri durumundaki emekçi halk yığınları hiç bir çıkar sözkonusu değildi. Aksine çalışan emekçi halk yığınları emperyalist sömürü çarkına giriyor ve eskisinden daha kötü bir duruma giriyordu, halklar emperyalizme karşı dış bileyen bir topluluktu. Ama bütün bunlar emperyalist işbirlikçilerini hiç de ilgilendirmiyordu. Onlar bu ilişkilerden sağladıkları yüklü primlerle safahat âlemlerinde yüzmekte idiler Halklar ise ezildikçe ezilmekte, sömürüldükçe sömürülmekte, horlandıkça horlanmaktaydı. Ve, halkın bilinciyle alay edercesine Amerikan askerleri ülkelerin topraklarına doluşturuluyor, onlara «nezaketli» davranılması için kan pahasına baskı yapıyordu. Oysa halk artık zorla sevgi gösterilemeyeceği bilincine varmıştı. Zorla güzellik olmazdı. Olmadı da nitekim. Kanlı çatışmalar oldu.

Teknik Üniversite Öğrenci Yurdu polis tarafından basılmıştı. Öğrenciler komadaydılar. Hatta birinin öldüğü fakat ölüm haberinin —filo İstanbul'u terkedinceye kadar— saklanacağı söyleniyordu. Bütün bunların nedeni neydi? Mesele çok basitti aslında. Amerika sömürgeci bir emperyalist devletti. İşbirlikçileri de bu sömürüden payını almaktaydı. Emekçi her iki gücü de besleyen tükenmez bir değer yaratıyordu. Ve onlar rahat yaşasınlar diye İstanbul sokaklarında bilinçli kardeşlerimizin kanları dökülüyordu. Amerikan emperyalizmi, onun yerli işbirlikçileri, gençlik, polis, emekçiler, halk yığınları ve... sokaklarda pıhtılaşmakta olan kan lekeleri. Türk kanının pıhtıları. Bunun hesabını kim verecekti?

dertleşme

Bir okuyucumuz soruyor: «İyi kötü bir gecekondum var. Ancak bu gecekondumun bulunduğu yere ne Hükümet eli değmiş, ne de Belediye.. Gel gör ki bir bina vergisi tutturmuşlar; tam 321,10 TL. Soruşturdum, en lüks semtlerde ve en lüks apartmanlardan alınan bina vergisi 270.-TL imiş. Arada hiç bir bakımdan tutarlılık yok. Yani ben gecekondu yapmasam o lüks apartman sahibinin ödeyeceği bina vergisi acaba Hükümete kâfi gelecek mi.

Burada gerçekten açık bir adaletsizlik vardır. İyi kötü, borç harç bir gecekondu yaptıran vatandaş 321,10 TL vergi verirken, örneğin Maçka'da, Nişantaşı'ndaki lüks bir apartmandan daha az vergi almak adaletsizlikten de öte bir şeydir. Ne var ki bu bir düzen meselesidir.

Bütün bunları belledikten sonra tahakkuk ettirilen verginiz için Bina Vergileri İtiraz Komisyonu'na başvurmanızda fayda vardır. Bürokraside bazan yanlışlıklar olabilir. İlk tedbiriniz bu olsun.

BAŞYAZI

Uç kağıtçı sendikacılığa fırsat veren adaletin kestiği parmak acıyor

(Baştarafı 1. sayfada)

çinin işvereni karşısında ezik ve ürkektir. Bu nedenlerle yaptığı sözleşme tavizkârdır.

İş bununla da kalmadı!

İyi veya kötü şartlarla imzalanan toplu iş sözleşmesini uygulamada gerekli aktiviteyi de gösteremez. Ya işçilerin sömürülmesine seyirci kalır, ya da işverenle birlikte sömürmek için faşizmin en katı uygulamasını yapar.

ÇARESİ NEDİR?

Son Derby olayı da göstermiştir ki yasa'nın bu aksaklığı dolayısıyla kauçuk işin aldığı toplu iş sözleşmesi yetkisi haksızdır. Adlarına toplu sözleşme yapmak için yetki isteyen Kauçuk-İş Sendikası 950 işçiden ancak 6'sını temsil edecek durumda olduğunu referandumla isbatlayabilmiştir.

Bu gerçeğe rağmen Bölge çalışma müdürlüğü kauçuk işin yetkisizliğine karar vermemiştir. Vermez, çünkü, yasamız referandum yolu ile yetki tesbitine dair hüküm getirmemiştir. Yasa böyledir ama binbeşyüz işçiyi isyana mecbur etmiş, iş çıkmaza girmiştir. Yasa'lar toplum düzeninin iyi işlemesi için yapıldığına göre aksıyor, ya da düzeni bozuyorsa derhal ele alınıp gerekli tadiller yapılmak gerekir. Yapılacak düzeltme de üç kâğıtçılığı önliyecek nitelikte olmalıdır.

Bunun için gerek aidat uyuşmazlığı, gerekse toplu iş sözleşmesi yetki uyuşmazlığında ilânın veya bildirin yapılacağı tarihte işyerinde çalışan işçilerin gizli oyuna başvurularak o andaki temayülünün tesbit edilmesini temin edecek hükümler yasalarımızda yer almalıdır. Bunun başka çıkar yolu kalmamıştır. Bu yasa'lar düzeltilmezse adaletin kestiği çok parmaklar acıyacak ve de toplum düzeni her gün biraz daha bozulacaktır. Bunun sorumlusu da yasama organlarındaki görevliler olacaktır.

Tatlı Sert

Bayram gelmiş neyime...

(Baştarafı 1. sayfada)

sırtında boza pişirmişlerdir. Sn Derby olayı yetkiye ilişkin hükümlerin eksikliği, Sendikalar Yasası'nın işverene dönük boşlukları nedeniyle doğmuştur.

Dakanlar Kurulu, Yasa hükümlerinin eksikliğinden keyfi grev ertelemelerine girmiş, ne idüğü belirsiz kaypak hükümler nedeniyle de mahkemelerce grevler durdurulmuştur.

Bu yasa boşluklarıyla işverene dönük bir düzen sürdürülürken, Türk-İş Konfederasyonu da bu düzenin böyle ağır-aksak yürütülmesi için elinden geleni yapmıştır.

Türk-İş eğitim adı altında kapitalizme açık ve beyin yıkayan bir eğitim düzenini kendi bünyesinde ve bağlı kuruluşlarında yürütmüştür.

Grevler ertelenmiş, Türk-İş ses çıkarmamış, haklı grevlerin karşısına çıkıp işverenlerin yanında yer almaktan çekinmemiştir.

Bürokrat, bol maaşlı, ödenekli, sekreterli, makam arabalı sendikacılığın önderliğini yapan Türk-İş, işkolunda ikinci kuruluşlara karşı olduğunu ilke şeklinde ilân ederken, işverenlerin de aracılığıyla ikinci kuruluşları kurdurmuştur. Derby Fabrikasında Lâstik-İş Sendikası'nın karşısına çıkartılan ve sarı sendika olduğu belgelenen Kauçuk-sına çıkartılan ve sarı sendika olduğu belgelenen Kauçuk-İş Sendikası Türk-İş'in kurdurduğu ve kendisine bağlı bir sendikadır. Bu sarı sendikamın yanında, lâstik işçisinin karşısına dikilen Türk-İş'dir. Böylece Türk-

İş, yasaların boşluğundan yararlanarak sendikacılığı yozlaştırmak için elinden geleni yapmıştır.

Türk-İş Başkanı hiç çekinmeden daha geçenlerde «işçiler milli gelirden paylarını alıyorlar» diye nutuk atmıştır. Oysaki Türkiye'de işçinin çoğunluğu her türlü garantiden uzak bir şekilde 12 lira asgari ücretle çalışmaktadır. İşçi bu ücretle çalışırken aylık 10 bin lira geliri olan sendikacı vardır ve Türk-İş bünyesinde içindedir. Hal böyle olunca, milli gelirden hem de çok fazla olarak Türk-İş'e bağlı bazı sendikacıların pay aldıkları açıklığa kavuşmaktadır. Türk-İş'in övgüsünü yaptığı, bayramını ilân ettiği yasaların boşluklarından yararlanarak bir kısım bürokrata servetler kazandırdığı gerçektir. Öyleyse bu düzeni yürütmekte çıkarları ister-istemez vardır. Hem parsayı toplayacak emekçinin sırtından, hem de bu eylemini bir bayramla kutlayacaksınız... Bunun adı Türkçe'de açık gözükten ileri bir deyimdir. Bir bayram varsa, bu, bürokrat sendikacı mutlu azınlığıdır, emekçinin değil...

Emekçinin eline insan haysiyetine uygun ücret geçmedikçe; iş teminatına, gerçek dinlenme hakkına kavuşmadıkça, konut, eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik hakları ona dönük olarak uygulanmadıkça, bayramdan bahsedilemez.

24 Temmuz emekçi için bayram değil, yas günüdür. Kendi içinden çıkan ve sınıfına açıkça kazık atanların sömürü düzenini sağladığı için yas günüdür.

Hadi bürokrat beyler, yudumlayın viskilerinizi, bu bayram sizindir.

24 Temmuz bayram değil yas günüdür

(Baştarafı 3. sayfada)

dile getirmişlerdi. Bu görüşe ve bildiriye kızanlar, bildiri sahipleri-

1964 yılında bu böyle söylenmişti ve saldırılar olmuştu. Ama geçen süre bizi haklı kil-

süre işçinin sırtında na sıl boza pişirildiğini göz terecektir.

Emekçinin insan hay

düzeyine kavuştuğu günün bayram olacağına inanıyoruz, bu inançla da o bayram olacak gün

Uyanış denizi yutacak sizi

(Başarılı 1. sayfada)
pacaksın? O seni bırakmı-
yacak. İçin için kazanacak
ve yok olacaksın. Gerçeği
görenlerin sayısı hergün
biraz daha artıyor. Ayak-
ları kırmak kolları buda-
mak sana emniyet getir-
mez. Sen bir çıkmazdasın.
Bugüne kadar girmediğin
siyasî parti kalmadı. Bu-
gün de yine bir partiye sı-
rtını dayamış onunla ayak
tasın. Ama partiler senin
gibileri uzun süre sırtların
da taşıyamazlar. Kaldı ki
onlarda pozisyonlarını ko-
ruyamazlar. Bu kozu ya-
kında kaybedeceksin.

Sen yalnız değilsin. Bir
kadrosun. Menfaat
şirketine mensup bir kad-
ro... Ama hakikatler orta-
ya çıkıyor. Dün aldattık-
larınız size bugün rahat-
lıkla sual soruyorlar. Teh-
ditlerinize kulak verenle-
rin sayıları azalıyor. Bu
hayat böyle devam edemi-
yecektir. Toplum kendi
dünyasını buluyor. Bu gü-
zellikler içinden sizin yok o-
lacağınız zaman geliyor.
Boşuna çırpınmayın bata-
caksınız. İsteddiğiniz ka-
dar koşup saldırm çevreni
ze.

Uyanış denizi yutacak si-
zi,

Ahmet SOYER

«Tanrıgillerden Biri» ve «HAÇ'lı
Emperyalizm»den sonra

Demirtaş Ceyhun'un

üçüncü hikâye kitabı ~~çıkıyor~~

Sansaryan Hanı

Fiyatı: 500 kuruş

Genel Dağıtım: GE-DA
Nurosmaniye Caddesi Garanti
Han Kat: 11 No: 36 Cağaloğlu - İstanbul

ni kinamışlar ve töh-
met altına sokmak is-
temişlerdi.

O günden bugüne ge-
çen süre, bugünün bay-
ram günü olmayacağını
ileri sürenlere hak ver-
dirir sonuçlar ortaya çı-
kartmıştır.

Toplu iş sözleşmesi-
nin bağlandığı uzun şe-
kil, mekanizmayı işle-
mez hale koymuştur.
Grev yapılamaz hale
gelmiş, yapılan grevler
keyfi olarak ertelenmiş,
toplu iş sözleşmesi ih-
tilâfları ve buna bağlı
diğer işçiye ilişkin ko-
nular uzun süre askıda
kalmıştır. Sendikacılık,
Sendikacılar Yasası'nın
getirdiği yuvarlak hü-
kümeler karşısında bü-
rokrasiye ve kapkaççılı-
ğa imkân hazırlamış,
bir kısım mutlu sendi-
kacı bürokrat, işçinin
sırtında kene misâli sö-
mürü sürdürmüştür ve
sürdürmektedir.

Anayasa'nın öngördü-
ğü tüm işçi hakları e-
mekçiye tanınıp insan-
ca yaşama olanaklarına
kavuşturulmadıkça sen
dika olarak bir işçi bay-
ramına inanmıyoruz. Ak-
sini ileri sürenler bu bo-
zuk düzende «kısmet»
arayan kişilerdir.

24 Temmuz bayram
değil, yas günüdür.

miştir. Daha geçecek siyetine uygun yaşama için savaş veriyoruz.

İşçi gözü ile eğitim sorunu

(Başarılı 3 üncü Sayfada)
ve onların da insan haysiyetine yaraşır
ücret almalarını sağlamak için mücadele
etmeliyiz.

Aksi halde bugün boşa olan eski
sanayi işçilerinin yanında, evi kirada,
çocuğu okulda olan daha bir çok arka-
daşlar eklenmeye devam edecektir.

Eğitimde geri kalmış ulusların çoğu
sömürge ve yarı sömürge duru-
mundadır. Eğitilmemiş işçiler de eğitil-
miş işverenlerin ve onların aracılarının
sömürmesine müsait durumda kalmaya
mahkûmdurlar. Ve daha yıllar yılı sö-
mürülecekler, ezileceklerdir.

Anayasa'nın 42 nci maddesi «Dev

let çalışanların insanca yaşaması ve
çalışma hayatının kararlılık içinde ge-
lişmesi için sosyal, iktisadî ve malî ted-
birlerle çalışanları korur ve çalışmayı
destekler, işsizliği önleyici tedbirleri
alır. Angarya yasaktır» der. Eğitim so-
runu hakkında gerekli tedbirleri alma-
yan devlet yöneticileri Anayasa'yı çiğ-
niyerek uygulamıyorlar. Emekçiler ola-
rak Anayasa'nın tastamam uygulanması
ni istemek hakkımızdır. Hattâ hakkımız
dan çok öte ödevimizdir de...

Mutlu varınlar ancak üretime dö-
nük bir sistemle eğitilmiş kuşakların
olacaktır. Buna hep birlikte inanmak
zorundayız...

Hüseyin AKDUMAN

YAYINLARI

İLK KİTABINI SUNAR:

Jerzy Kosinski
BOYALI KUS
roman

1966 YABANCI ROMAN ARMAĞANI

«BU ROMAN, ÇAĞIMIZIN EN BÜYÜK BELGELERİ
ARASINDA YER ALACAKTIR»

YAYIN HAYATINDA BU HARF BİR GARANTİDİR

İsteme adresi :

E Yayınları
Ankara Caddesi
Alkın Han 37/7

Cağaloğlu
İSTANBUL